

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. S.**, zastoupeného Janem Mušálkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Havlíčkovo nábř. 2728/38, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13.9.2016 č.j. MSK 33629/2016, sp. zn. DSH/25808/2016/Blá, **o dopravním přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 13.9.2016 č.j. MSK 33629/2016, sp. zn. DSH/25808/2016/Blá žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. MMFM 16488/2016 ze dne 4.2.2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a přestupku podle ust. § 83 odst. 1 písm. i) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Uvedených přestupků se

měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 16.11.2015 v 16:17 hod nejméně na silnici II/473 v katastru obce Sedliště řídil motocykl zn. Piaggio Vespa, RZ X, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění a řídil a provozoval tento motocykl, který byl technicky nezpůsobilý k provozu na pozemních komunikacích, kdy jeho technická kontrola platila do 21.12.2011. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena sankce pokuty ve výši 25 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně byl zavázán k zaplacení náhrady nákladů správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž uvedl, že se domnívá, že správní orgány nesprávně vyhodnotily „prvek zavinění“. Z jeho řidičského průkazu vyplývá, že na řádku s označením malého motocyklu a skupiny A1 je uvedena také hodnota 150. Žalobce z toho předpokládal, že zdvihový objem motocyklu, který je oprávněn řídit, je 150 cm³. Z uvedeného je zřejmé, že jednal v právním omylu, kterého se nemohl vyvarovat, neboť z žádného právního předpisu pro žalobce nevyplývá povinnost seznámit se „s veškerými časovými zněním vyhl. č. 31/2001 Sb., potažmo jejich příloh“. Podle žalobce není v silách právních profesionálů, natož laiků, seznámit se s obsahem veškerých obecně závazných právních předpisů, a je proto zcela pochopitelné, že při svém jednání vycházel z laického pochopení údajů uvedených v řidičském průkazu, dle kterých byl přesvědčen, že je oprávněn řídit motocykl o zdvihovém objemu válců 150 cm³. Protože jednal v právním omylu, nejednal zaviněně, a rozhodnutí o výši uložené pokuty a zákazu činnosti je proto nesprávné.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 13.9.2016 č.j. MSK 33629/2016, sp. zn. DSH/25808/2016/Blá, připojeným správním spisem Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru dopravy a silničního hospodářství, sp. zn. MMFM_S17272/2015/ODaSH/Ško, jakož i připojeným správním spisem žalovaného a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru dopravy a silničního hospodářství vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z oznámení přestupku ze dne 16.11.2015, že žalobce byl v tento den v 16:19 hod zastaven hlídkou Dopravního inspektorátu Policie ČR Frýdek-Místek na silnici II/473 mimo obec Sedliště, poblíž domu čp. 208 ve směru jízdy na Frýdek-Místek. Žalobce se dopustil přestupku tím, že řídil motocykl Piaggio Vesta, RZ X, který neměl uvedeného dne platnou technickou kontrolu. Podle řidičského průkazu žalobce bylo zjištěno, že nemá oprávnění k řízení výše uvedeného vozidla. Z oznámení vyplývá, že jej žalobce vlastnoručně podepsal a k vytýkanému přestupku se nijak nevyjádřil;

- z úředního záznamu ze dne 16.11.2015 sepsaného pprap. P. H., že obsahuje stejný popis průběhu kontroly jako výše uvedené oznámení přestupku s tím rozdílem, že je v něm uveden časový údaj „kolem 16:17 hodin“ a stejná zjištění, tj. neplatnost technické kontroly a absence řidičského oprávnění žalobce pro řízení předmětného

motocyklu. V úředním záznamu se dále uvádí, že se žalobce podrobil odbornému měření na zjištění alkoholu v dechu s negativním výsledkem a na dotaz, odkud, kam jede a jel na uvedeném motocyklu, sdělil, že jel z práce domů;

- z předvolání k ústnímu jednání ze dne 5.1.2016, že Magistrát města Frýdku-Místku, odbor dopravy a silničního hospodářství zahájil řízení o přestupku žalobce, kterého předvolal dne 25.1.2016 k ústnímu jednání;

- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem prvního stupně ze dne 25.1.2016, že se k tomuto jednání osobně žalobce dostavil a seznámil se s obsahem listinných důkazů;

- z osvědčení o registraci vozidla – část II (technický průkaz) RZ vozidla X, že bylo vystaveno na jméno žalobce a že v části „osvědčení o technické způsobilosti vozidla“ byla uvedena platnost do 21.12.2011. V části „technický popis vozidla“ je mimo jiné uveden zdvihový objem 150 cm³;

- z rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 4.2.2016, že žalobce byl uznán vinným shora uvedených přestupků, byla mu uložena pokuta ve výši 25 500 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Součástí správního spisu správního orgánu prvního stupně je i odvolání žalobce podané prostřednictvím jeho právního zástupce ze dne 24.2.2016, ke kterému byla připojena fotokopie řidičského průkazu žalobce. V kolence č. 12 tohoto řidičského průkazu je uveden údaj „150“, který se nachází v řádku počínajícím údajem řidičského oprávnění A1 a žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, kterým rozhodl o odvolání žalobce.

V projednávané věci krajský soud postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Jedinou žalobní námitkou žalobce v této projednávané věci bylo to, že oba správní orgány nezohlednily skutečnost, že jednal v právním omylu. Tento právní omyl žalobce spatřoval v údaji ohledně hodnoty 150 uvedené v řidičském průkazu na řádku s označením řidičského oprávnění skupiny A1, tedy oprávnění řídit malé motocykly. Žalobce vycházel z toho, že údaj o hodnotě 150 znamená oprávnění řídit motocykl o zdvihovém objemu 150 cm³. Přitom motocykl, který řídil v době kontroly policejní hlídkou, toto omezení splňoval. Uvedeného právního omylu se nemohl vyvarovat, neboť z žádného právního předpisu nevyplývá „povinnost seznámit se s veškerými časovými změnami vyhl. č. 31/2001 Sb., potažmo jejich příloh“. V této souvislosti poukázal žalobce na množství novelizací a změn právních předpisů, pro které není možno se seznámit s jejich obsahem. Rozhodnutí o sankčních opatřeních, která mu byla uložena udělením pokuty a zákazem činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel, jsou proto nesprávná.

Podle žalobce bylo povinností správních orgánů zabývat se také otázkou výše poukazovaného právního omylu. S žalobcem lze souhlasit v tom, že právní úprava platná v době vydání obou správních rozhodnutí ohledně právního omylu

neobsahovala žádná výslovná ustanovení. Poukazoval-li žalobce v tomto směru na rozdílnost právní úpravy provedené zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, pak nelze pominout, že účinnost tohoto zákona byla stanovena od 1.7.2017. Pro úplnost lze konstatovat, že uvedený zákon řeší otázku právního omylu v ust. § 17. Podle odst. 1 tohoto ustanovení, kdo při spáchání přestupku neví, že jeho čin je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat. Podle odst. 2 bylo možno se omylu vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývá pro pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce, anebo mohl-li pachatel protiprávnost činu rozpoznat bez zřejmých obtíží.

Jak již bylo výše naznačeno, ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí problematika skutkových a právních omylů nebyla právními předpisy v oblasti správního trestání žádným způsobem řešena a za této situace bylo nutno vycházet ze zásad a principů trestního práva. Tento závěr Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil ve svých rozsudcích ze dne 31.5.2007 č.j. 8As 17/2007-135 a ze dne 7.2.2014 č.j. 4Ads 123/2013-23. Právní omyl (error iuris) nastává při neshodě mezi vědomím pachatele o určité právní normě. Trestní zákoník (zákoník č. 40/2009 Sb.) obsahuje výslovnou úpravu důsledků jediného typu právního omylu a to negativního právního omylu ohledně protiprávnosti činu v ust. § 19. Podle tohoto ustanovení ten, kdo při spáchání trestného činu neví, že je jeho čin protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat. Podle odst. 2 téhož ustanovení se lze omylu vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývala pro pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce anebo mohl-li pachatel protiprávnost činu rozpoznat bez zřejmých obtíží. Pokud je tedy omyl omluvitelný, má za následek beztrestnost pachatele spáchaného činu, neboť nejedná zaviněně. V ostatních případech negativních právních omylů se uplatní zásada ignorantia iuris nocet (neznalost zákona neomlouvá). Podle uvedených trestně právních zásad je tedy nutno posoudit, zda v případě žalobce se jednalo o právní omyl omluvitelný či nikoliv. Jak již bylo shora uvedeno, žalobce svůj právní omyl odůvodňoval tím, že vycházel z údaje uvedeného ve svém řidičském průkazu „150 cm³“ ve stejném řádku počínajícím údajem o řidičském oprávnění řízení A1. Krajský soud k uvedenému především poznamenává, že žalobcem poukazovaný údaj „150“ je uveden v řidičském průkazu pod oddílem 12., který podle legendy uvedené rovněž v řidičském průkazu znamená „harmonizační kódy“. Již jen z takto označené části řidičského průkazu je logické, že žalobce nemohl z tohoto údaje dovozovat, že se jedná o zdvihový objem spalovacího motoru vozidel, mezi které podle názoru žalobce spadal i jím použitý motocykl. Krajský soud se zcela ztotožňuje s námitkou žalovaného uvedenou ve vyjádření k podané žalobě ze dne 23.11.2016 a sice, že žalobce jakožto držitel řidičského oprávnění pro jiné skupiny vozidel je povinen znát příslušné právní předpisy, zejména zákon č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, který v ust. § 80 a násl. upravuje jednotlivé skupiny řidičského oprávnění, přičemž neznalost těchto předpisů jej nezbujuje odpovědnosti za přestupek nejméně z nevědomé nedbalosti. Povinnost seznámit se s uvedeným zákonem a prováděcími právními předpisy vyplývá pro žalobce jakožto řidiče přímo ze zákona. K uvedenému krajský soud dodává, že podle přílohy 5 vyhlášky č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a registru řidičů, ve znění účinném do 18.1.2013 omezení řidičského oprávnění zaznamenaného národním harmonizačním kódem 150 znamená omezení řidičského oprávnění skupiny A1 do 50cm³. Podle novelizace provedené vyhl. č.

243/2012 Sb., článku II. přechodných ustanovení, uvedené omezení řidičských oprávnění zůstalo zachováno i po nabytí účinnosti této vyhlášky s tím, že v řidičských průkazech vydaných ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky se tato omezení zaznamenávají harmonizovaným kódem 79.

Ze shora uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že žalobcem tvrzený právní omyl nebylo možno hodnotit jako právní omyl omluvitelný, který by na jeho zavinění neměl žádný vliv. V souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce proto jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 16. února 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce